

99/1963 Zb.

Občiansky súdny poriadok

zo 4. decembra 1963

Zmena : 36/1967 Zb.
Zmena : 158/1969 Zb.
Zmena : 49/1973 Zb.
Zmena : 20/1975 Zb.
Zmena : 133/1982 Zb.
Zmena : 180/1990 Zb.
Zmena : 328/1991 Zb.
Zmena : 519/1991 Zb.
Zmena : 263/1992 Zb. ,
Zmena : 5/1993 Z.z.
Zmena : 46/1994 Z.z.
Zmena : 190/1995 Z.z.
Zmena : 232/1995 Z.z. ,
Zmena : 233/1995 Z.z.
Zmena : 22/1996 Z.z.
Zmena : 58/1996 Z.z.
Zmena : 281/1996 Z.z.
Zmena : 211/1997 Z.z.
Zmena : 359/1997 Z.z.
Zmena : 124/1998 Z.z. ,
Zmena : 144/1998 Z.z.
Zmena : 169/1998 Z.z.
Zmena : 187/1998 Z.z.
Zmena : 225/1998 Z.z.
Zmena : 233/1998 Z.z.
Zmena : 235/1998 Z.z.
Zmena : 318/1998 Z.z.
Zmena : 331/1998 Z.z.
Zmena : 46/1999 Z.z.
Zmena : 66/1999 Z.z.
Zmena : 166/1999 Z.z.
Zmena : 185/1999 Z.z.
Zmena : 223/1999 Z.z.
Zmena : 303/2001 Z.z.
Zmena : 501/2001 Z.z.
Zmena : 215/2002 Z.z.
Zmena : 232/2002 Z.z.
Zmena : 424/2002 Z.z. ,
Zmena : 451/2002 Z.z.
Zmena : 480/2002 Z.z.
Zmena : 620/2002 Z.z.
Zmena : 75/2003 Z.z.
Zmena : 353/2003 Z.z.
Zmena : 424/2002 Z.z.
Zmena : 530/2003 Z.z.
Zmena : 589/2003 Z.z.
Zmena : 204/2004 Z.z.
Zmena : 382/2004 Z.z. ,
Zmena : 420/2004 Z.z.

Zmena: 428/2004 Z.z.
Zmena: 371/2004 Z.z.,
Zmena: 613/2004 Z.z.
Zmena: 757/2004 Z.z.,
Zmena: 36/2005 Z.z.
Zmena: 290/2005 Z.z.
Zmena: 341/2005 Z.z.
Zmena: 371/2004 Z.z.,
Zmena: 84/2007 Z.z.
Zmena: 273/2007 Z.z.
Zmena: 24/2007 Z.z.
Zmena: 335/2007 Z.z.
Zmena: 643/2007 Z.z.
Zmena: 384/2008 Z.z.
Zmena: 484/2008 Z.z.
Zmena: 477/2008 Z.z.
Zmena: 491/2008 Z.z.
Zmena: 477/2008 Z.z.
Zmena: 487/2009 Z.z.
Zmena: 495/2009 Z.z.
Zmena: 575/2009 Z.z.
Zmena: 151/2010 Z.z.
Zmena: 183/2011 Z.z.
Zmena: 332/2011 Z.z.,
Zmena: 348/2011 Z.z.,
Zmena: 388/2011 Z.z.

Národné zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Prvá hlava

ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1

Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

§ 2

V občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, uskutočňujú výkon rozhodnutí, ktoré neboli splnené dobrovoľne, a dbajú pri tom na to, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb.

§ 3

Občianske súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti a slúži na jej upevňovanie a rozvíjanie. Každý má právo domáhať sa na súde ochrany práva, ktoré bolo ohrozené alebo porušené.

§ 4

Zrušený od 1.1.1992

§ 5

(1) Súdny poskytuje pri plnení svojich úloh účastníkom v občianskom súdnom konaní poučenia o ich procesných právach a povinnostiach.

(2) Súdny povinnosť podľa odseku 1 nemajú, ak je účastník v občianskom súdnom konaní zastúpený advokátom.

§ 6

V konaní postupuje súd v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná.

Druhá hlava

SÚDY

Právomoc

§ 7

(1) V občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

(2) V občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci a rozhodujú o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy vo veciach územnej samosprávy so zákonom a pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

(3) Iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ak to ustanovuje zákon.

§ 8

Ak sa má pred konaním na súde konať u iného orgánu môžu súdy konať len vtedy, ak nebola vec v takomto konaní s konečnou platnosťou vyriešená.

§ 8a

Spory o právomoc

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje spory o právomoc medzi súdmi a orgánmi štátnej správy.

Príslušnosť

§ 9

(1) Na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy.

(2) Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa

a) v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení,

b) v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia,

c) v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, 1) ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky,

d) zrušené od 1.9.2003

e) zrušené od 1.9.2003.

(3) zrušený od 1.1.2006.

§ 10

(1) Krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

(2) O odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

§ 10a

(1) O dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

(2) O dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu rozhoduje iný senát tohto súdu.

(3) O mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

(4) O mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu rozhoduje iný senát tohto súdu.

§ 11

(1) Konanie sa uskutočňuje na tom súde, ktorý je vecne a miestne príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností, ktoré tu sú v čase začatia konania, a trvá až do jeho skončenia.

(2) Ak je miestne príslušných niekoľko súdov, môže sa konať na ktoromkoľvek z nich.

(3) Ak ide o vec, ktorá patrí do právomoci súdov Slovenskej republiky, ale podmienky miestnej príslušnosti chýbajú, alebo ich nemožno zistiť, Najvyšší súd Slovenskej republiky určí, ktorý súd vec prejedná a rozhodne.

§ 12

(1) Ak nemôže príslušný súd o veci konať, pretože jeho sudcovia sú vylúčení (§ 14), musí byť vec prikázaná inému súdu toho istého stupňa.

(2) Vec možno prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti.

(3) O prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa vec má prikázať.

§ 13

Zrušený od 1.1.1970

Vylúčenie sudcov

§ 14

(1) Sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

(2) Na súde vyššieho stupňa sú vylúčení i sudcovia, ktorí rozhodovali vec na súde nižšieho stupňa, a naopak. To isté platí, ak ide o rozhodovanie o dovolaní.

(3) Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

§ 15

(1) Ak sa sudca dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený, oznámi to neodkladne predsedovi súdu. V konaní môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Predseda súdu môže prideliť vec inému sudcovi, ak s tým sudca, o ktorého vylúčenie ide,

súhlasí; pridelenie zabezpečí podľa osobitného predpisu. 2) Ak ide o vylúčenie sudcu podľa § 14 ods. 1 a predseda súdu má za to, že nie je dôvod pochybovať o nezaujatosti sudcu, predloží vec na rozhodnutie súdu uvedenému v § 16 ods. 1. Na opakované oznámenia tých istých skutočností súd neprihliadne, ak už o nich nadriadený súd rozhodol; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

(2) Ak skutočnosti podľa odseku 1 predpokladajú vylúčenie aj ďalších sudcov toho istého súdu, sudca pripojí k oznámeniu aj vyjadrenia týchto sudcov.

§ 15a

(1) Účastníci majú právo z dôvodov podľa § 14 ods. 1 uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť.

(2) Účastník môže uplatniť námietku zaujatosti podľa odseku 1 najneskôr na prvom pojednávaní, ktoré viedol sudca, o ktorého vylúčenie ide, alebo do 15 dní, odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený.

(3) V námietke zaujatosti musí byť uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, a kedy sa účastník podávajúci námietku zaujatosti o dôvode vylúčenia dozvedel. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, súd neprihliadne; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

(4) Na opakované námietky zaujatosti podané z toho istého dôvodu súd neprihliadne, ak už o nich rozhodol nadriadený súd; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

(5) Ak sa námietka zaujatosti týka len okolností ustanovených v § 14 ods. 3, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

§ 16

(1) Súd predloží vec nadriadenému súdu s vyjadrením sudcu na rozhodnutie o námietke zaujatosti do 15 dní od jej podania. Ak sa spis zároveň predkladá odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní, vec sa predloží až po vykonaní úkonov spojených s predložením veci odvolaciemu súdu. O tom, či je sudca vylúčený, rozhodne do desiatich dní od predloženia veci nadriadený súd v senáte; touto lehotou nie je viazaný, ak rozhoduje zároveň o odvolaní. O vylúčení sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodne do desiatich dní iný senát tohto súdu.

(2) Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak účastník uplatnil v námietke zaujatosti rovnaké skutočnosti, o ktorých už rozhodol nadriadený súd alebo iný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ak je námietka zaujatosti podaná po uplynutí lehoty podľa § 15a ods. 2 alebo ak na námietku súd neprihliada podľa § 15a ods. 3 až 5; v týchto prípadoch sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. O dôvode, pre ktorý sa vec nadriadenému súdu nepredkladá, súd upovedomí účastníka konania, ktorý námietku uplatnil.

(3) Podanie námietky zaujatosti nebráni súdu prejednať vec alebo uskutočniť iné úkony pred jej predložením nadriadenému súdu podľa odseku 1, ak možno predpokladať, že námietka nie je dôvodná; pred rozhodnutím o námietke zaujatosti súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej alebo rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

§ 17

(1) O tom, či je vylúčený zapisovateľ alebo iný pracovník súdu, ako aj znalec alebo tlmočník, platia tieto ustanovenia primerane; rozhoduje o tom predseda senátu alebo samosudca.

(2) Na vylúčenie notára z úkonov súdneho komisára primerane platia § 14 až 16. O vylúčení rozhoduje súd, ktorý notára poveril vykonaním úkonov súdneho komisára.

Zabezpečenie dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva

§ 78b

(1) Pred začatím konania o veci samej možno na návrh toho, koho práva duševného vlastníctva boli porušené alebo ohrozené, kto osvedčil porušenie alebo ohrozenie práva duševného vlastníctva na účely vykonania dôkazu zabezpečiť

a) tovar alebo vzorku tovaru, ktorým dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu práva duševného vlastníctva,

b) materiál a nástroje, ktoré sa použili na výrobu alebo rozširovanie tovaru uvedeného v písmene a), alebo

c) dokumentáciu súvisiacu s tovarom uvedeným v písmene a).

(2) Na zabezpečenie dôkazu je príslušný súd, v obvode ktorého je zabezpečovaný dôkazný prostriedok alebo súd, ktorý by bol príslušný na konanie o veci.

(3) Účastníkmi konania sú tí, ktorí by nimi boli, keby išlo o vec samú, a ten, kto má zabezpečovaný dôkazný prostriedok.

(4) Ustanovenie § 78 ods. 3 platí primerane.

§ 78c

(1) Ak to odôvodňujú okolnosti prípadu, súd uloží navrhovateľovi uznesením povinnosť zložiť zábezpeku určenú na zabezpečenie náhrady ujmy, ktorá by vznikla zabezpečením dôkazu. Výšku zábezpeky a lehotu na jej zloženie určí súd podľa okolností prípadu, najmä podľa spôsobu zabezpečenia, povahy a rozsahu zabezpečenia dôkazného prostriedku. Ak návrh podalo viac navrhovateľov, sú povinní zložiť zábezpeku spoločne a nerozdielne.

(2) Ak si zabezpečenie predmetu dôkazného prostriedku vyžiada

trovy, súd uloží navrhovateľovi, aby zložil primeraný preddavok na trovy zabezpečenia.

(3) Ak navrhovateľ v súdom určenej lehote nezloží zábezpeku podľa odseku 1 alebo nezloží preddavok podľa odseku 2, súd návrh na zabezpečenie dôkazu odmietne; zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

(4) Súd vráti zábezpeku podľa odseku 1, ak

a) súd nenariadil zabezpečenie dôkazného prostriedku a konanie o návrhu na zabezpečenie dôkazu bolo zastavené alebo bol tento návrh právoplatne zamietnutý, alebo

b) bol návrh na zabezpečenie dôkazu právoplatne odmietnutý.

(5) Ak súd nariadil zabezpečenie dôkazného prostriedku, bude zábezpeka podľa odseku 1 vrátená, ak

a) nebol podaný návrh na začatie konania na súde podľa § 78g ods. 2 alebo

b) nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o návrhu podanom podľa § 78g ods. 2 a z tohto rozhodnutia vyplýva, že zábezpeka podľa odseku 1 nebude použitá na uspokojenie práva na náhradu ujmy.

§ 78d

(1) Ak sú splnené podmienky podľa § 78b a ak súd nerozhodol o odmietnutí návrhu na zabezpečenie dôkazu podľa § 78c ods. 3, súd vydá aj bez výsluchu účastníkov uznesenie o zabezpečení dôkazu.

(2) V uznesení o zabezpečení dôkazu súd účastníkovi uloží, aby vydal dôkazný prostriedok do úschovy súdu alebo iného vhodného uschovávateľa, inak mu bude predmet dôkazného prostriedku odobratý.

(3) V uznesení o zabezpečení dôkazu súd uloží navrhovateľovi, aby v lehote určenej súdom podal návrh na začatie konania na súde.

(4) Uznesenie o zabezpečení dôkazu a uznesenie podľa § 78c ods. 1 sa účastníkovi, ktorý má dôkazný prostriedok, doručuje až pri uskutočnení zabezpečenia dôkazného prostriedku.

§ 78e

Ak o to požiada účastník, ktorému zabezpečením dôkazného prostriedku môže preukázateľne vzniknúť podstatne vyššia ujma, ako je výška zloženej zábezpeky podľa § 78c ods. 1, môže súd rozhodnúť o jej zvýšení; ustanovenie § 78c ods. 1 platí primerane.

§ 78f

(1) Zabezpečenie dôkazného prostriedku zanikne, ak

a) navrhovateľ nepodal v lehote určenej súdom návrh na začatie konania na súde,

b) v konaní o veci samej bol vykonaný dôkaz zabezpečeného dôkazného prostriedku alebo

c) konanie o veci samej bolo právoplatne skončené bez toho, aby bol v ňom vykonaný dôkaz zabezpečeného dôkazného prostriedku.

(2) Súd zruší zabezpečenie dôkazného prostriedku uznesením, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené, alebo ak navrhovateľ neuhradil zábezpeku podľa § 78e.

(3) Súd môže zrušiť zabezpečenie dôkazného prostriedku uznesením, ak

a) to odôvodňujú okolnosti prípadu,

b) to požiada účastník, ktorému zabezpečením dôkazného prostriedku môže preukázateľne vzniknúť ujma a

c) účastník podľa písmena b) navrhne, že zloží do úschovy súdu zábezpeku na náhradu ujmy, ktorá by mohla vzniknúť navrhovateľovi zrušením zabezpečenia dôkazného prostriedku.

(4) Výšku zábezpeky podľa odseku 3 písm. c) a lehotu na jej zloženie určí súd podľa okolností prípadu, najmä podľa výšky ujmy hroziacej navrhovateľovi.

(5) Ak súd rozhodol o zrušení zabezpečenia dôkazného prostriedku podľa odseku 3, bude zábezpeka podľa odseku 3 písm. c) vrátená, ak navrhovateľ nepodal žalobu podľa § 78d ods. 3 alebo vo veci samej nebol navrhovateľovi právoplatným rozhodnutím ani sčasti priznaný nárok na uspokojenie práva na náhradu ujmy.

(6) Zabezpečený dôkazný prostriedok sa po zániku podľa odseku 1 alebo po právoplatnom zrušení zabezpečenia podľa odseku 2 alebo 3 vráti tomu, kto ho vydal alebo komu bol odobratý.

§ 78g

(1) Navrhovateľ je povinný nahradiť ujmu každému, komu zabezpečením dôkazného prostriedku vznikla, ak

a) zabezpečenie dôkazného prostriedku zaniklo podľa § 78f ods. 1 písm. a),

b) súd nariadil zabezpečenie dôkazného prostriedku a návrh na zabezpečenie dôkazu bol právoplatne zamietnutý,

c) súd nariadil zabezpečenie dôkazného prostriedku a konanie o návrhu na zabezpečenie dôkazu bolo zastavené, alebo

d) vo veci samej nebol navrhovateľovi právoplatným rozhodnutím súdu ani sčasti priznaný nárok na uspokojenie práva na náhradu ujmy.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa navrhovateľ nemôže zbaviť, iba ak by k ujme došlo aj inak. Žalobu o náhradu ujmy treba podať najneskôr do troch mesiacov odo dňa

- a) zániku zabezpečenia dôkazného prostriedku podľa § 78f ods. 1 písm. a),
- b) právoplatnosti rozhodnutia o zamietnutí návrhu na zabezpečenie dôkazu,
- c) právoplatnosti rozhodnutia o zastavení konania o návrhu na zabezpečenie dôkazu alebo
- d) právoplatnosti rozhodnutia o veci samej.

(3) Právo podať žalobu o náhradu ujmy podľa odseku 1 zanikne, ak dôjde k zmeškaniu lehoty podľa odseku 2; zmeškanie tejto lehoty nemožno odpustiť.

(4) Právoplatne priznaná náhrada ujmy sa uspokojí zo zábezpeky zloženej navrhovateľom podľa § 78c ods. 1; ak táto zábezpeka nepostačuje na uspokojenie všetkých poškodených, súd ju rozdelí medzi nich pomerne. Povinnosť navrhovateľa nahradiť ujmu, ktorá nebola uspokojená z tejto zábezpeky, nie je dotknutá.

(5) Po uspokojení nároku podľa odseku 3 zvyšnú časť zloženej zábezpeky podľa § 78c ods. 1 súd vráti navrhovateľovi.

§ 78h

(1) Náhrada ujmy právoplatne priznaná navrhovateľovi sa uspokojí zo zábezpeky podľa § 78f ods. 3 písm. c). Povinnosť účastníka podľa § 78f ods. 3 písm. b) nahradiť ujmu, ktorá nebola uspokojená z tejto zábezpeky, nie je dotknutá.

(2) Po uspokojení nároku podľa odseku 1 zvyšnú časť zábezpeky podľa § 78f ods. 3 písm. c) súd vráti účastníkovi podľa § 78f ods. 3 písm. b).

PIATA ČASŤ

SPRÁVNE SÚDNICTVO

Prvá hlava

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA O SPRÁVNOM SÚDNICTVE

§ 244

(1) V správnom súdnictve preskúmavajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

(2) V správnom súdnictve preskúmavajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu").

(3) Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

(4) Súd v správnom súdnictve rozhodujú o návrhoch na uloženie povinnosti orgánom verejnej správy konať o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy a o opatreniach na vynútenie plnenia svojich rozhodnutí postupom uvedeným v § 250b a 250u.

(5) Súd v správnom súdnictve konajú o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy a o vykonateľnosti rozhodnutí cudzích správnych orgánov. Vo volebných veciach a vo veciach registrácie politických strán a politických hnutí konajú a rozhodujú sudy podľa ustanovení tejto časti v rozsahu vymedzenom osobitnými predpismi.

(6) Primerane podľa ustanovení tejto časti konajú a rozhodujú sudy aj vtedy, ak to ustanoví osobitný predpis alebo ak preskúmanie rozhodnutí orgánov verejnej správy vyplýva z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná.

§ 245

(1) Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúvané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup.

(2) Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

§ 246

(1) Na preskúvanie rozhodnutí a postupov sú vecne príslušné krajské sudy, ak zákon neustanovuje inak.

(2) Najvyšší súd Slovenskej republiky je vecne príslušný

a) na preskúvanie rozhodnutí a postupu ústredných orgánov štátnej správy a iných orgánov s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, ak to ustanoví zákon,

b) na konanie podľa štvrtej a piatej hlavy tejto časti, ak je žalovaným ústredný orgán štátnej správy alebo iný orgán s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky.

(3) zrušený od 1.4.2005.

§ 246a

(1) Miestne príslušným je súd, v ktorého obvode má sídlo správny orgán, ktorého rozhodnutie a postup sa preskúmava, ak nie je ustanovené inak. Ak ide o rozhodnutie orgánu s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, okrem ústredných orgánov štátnej správy, miestne príslušným je krajský súd, v ktorého obvode je všeobecný súd navrhovateľa.

(2) V konaní podľa tretej hlavy tejto časti je miestne príslušný všeobecný súd navrhovateľa alebo krajský súd, v ktorého obvode je tento súd.

(3) Namiesto súdu príslušného podľa odseku 2 je na konanie príslušný súd, v obvode ktorého je nehnuteľnosť, ak sa konanie týka práva k nej.

(4) Ak preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je už predmetom konania začatého na súde príslušnom podľa všeobecného súdu navrhovateľa, na konanie o žalobe prokurátora je príslušný krajský súd, v ktorého obvode je všeobecný súd navrhovateľa.

§ 246b

(1) Pri preskúvaní rozhodnutí a postupov správnych orgánov súdy konajú a rozhodujú v senátoch zložených z predsedu a dvoch sudcov, ak nie je ustanovené inak.

(2) Samosudca koná a rozhoduje

a) na krajskom súde o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam orgánov verejnej správy podľa tretej hlavy a vo veciach podľa šiestej hlavy tejto časti,

b) vo veciach, na ktorých prejednanie sú vecne príslušné okresné súdy,

c) vo veciach, v ktorých to ustanoví zákon.

(3) zrušený od 1.10.2004.

§ 246c

(1) Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

(2) Písomné predvolanie na pojednávanie vo veciach azylu a doplnkovej ochrany sa účastníkovi konania doručí v jazyku, o ktorom sa predpokladá, že mu rozumie.

(3) Právoplatné rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky môžu byť označované popri číselnom označení právnej veci aj priezviskom účastníka, ktorý je fyzickou osobou, názvom alebo

obchodným menom účastníka, ktorý je právnickou osobou.

§ 246d

Ak osobitný zákon upravujúci priestupky, kárne, disciplinárne a iné správne delikty určuje lehoty pre zánik zodpovednosti, prípadne pre výkon rozhodnutia, tieto lehoty počas konania podľa tejto časti neplynú. Obdobne to platí o lehotách pre zánik práva vo veciach daní, poplatkov a odvodov, ktoré sú príjmami štátneho rozpočtu, verejných fondov, rozpočtov obcí, miest a vyšších územných celkov.

Druhá hlava

ROZHODOVANIE O ŽALOBÁCH PROTI ROZHODNUTIAM A POSTUPOM SPRÁVNÝCH ORGÁNOV

§ 247

(1) Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

(2) Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

(3) Predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

(4) O žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu vo veciach vyvlastnenia podľa osobitného zákona rozhodne súd najneskôr do troch mesiacov od podania návrhu.

§ 248

Súdy nepreskúvajú

a) rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania,

b) rozhodnutia, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak samy osebe neznamenaajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania alebo podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti,

c) rozhodnutia o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti právnickým osobám alebo fyzickým osobám, ak samy osebe neznamenaajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,

d) rozhodnutia správnych orgánov, ktorých preskúmanie vylučujú osobitné zákony.

§ 249

(1) Konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou.

(2) Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

(3) Prokurátor pri podaní návrhu podľa § 35 ods. 1 písm. b) (ďalej len "žaloba") dbá o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté.

§ 250

(1) Účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

(2) Žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konat' malo.

(3) Ak sa rozhodnutím a postupom správneho orgánu cítia na svojich právach ukrátené viaceré osoby, môžu podať spoločnú žalobu. Účastníkmi konania sú tiež tí, na ktorých sa pre nerozlučné spoločenstvo práv so žalobcom musí tiež vzťahovať rozhodnutie súdu (§ 91 ods. 2).

(4) Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

(5) Návrh podľa § 92 ods. 2 možno v konaní podľa tejto časti podať, len ak neuplynula lehota podľa § 250b ods. 1.

(6) Účastníkom konania o žalobe prokurátora je prokurátor, účastníci správneho konania a správny orgán podľa odseku 4.

§ 250a

Žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

§ 250b

(1) Žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

(2) Ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

(3) Súd postupuje podľa odseku 2, len ak od vydania rozhodnutia, ktoré nebolo žalobcovi doručené, neuplynula lehota troch rokov.

(4) Ak správny orgán nedodrží súdom určenú lehotu na doručenie správneho rozhodnutia alebo ak vec nepredloží súdu na konanie ani po opakovanej výzve, súd môže rozhodnúť o uložení pokuty správne orgánu až do 1 640 eur, a to aj opakovane. Proti rozhodnutiu o uložení pokuty je prípustné odvolanie.

(5) Prokurátor môže žalobu podať do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým nebolo vyhovené protestu.

§ 250c

(1) Žaloba nemá odkladný účinok na vykonateľnosť rozhodnutia správneho orgánu, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje niečo iné. Na žiadosť účastníka môže predseda senátu uznesením vykonateľnosť rozhodnutia odložiť, ak by okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia hrozila závažná ujma. Ak predseda senátu nevyhovie žiadosti, upovedomí o tom účastníka.

(2) Ak bolo konanie prerušené podľa § 109 ods. 1 písm. c), súd vykonateľnosť rozhodnutia odloží uznesením, proti ktorému je prípustné odvolanie.

§ 250d

(1) Žalovaný je povinný v súdom určenej lehote predložiť súdu svoje spisy spolu so spismi orgánu prvého stupňa. Za nesplnenie tejto povinnosti mu súd môže uložiť pokutu do výšky 1 640 eur, a to aj opakovane. Proti rozhodnutiu o uložení pokuty je prípustné odvolanie. Odvolanie voči rozhodnutiu o uložení pokuty vo veci konajúci súd predloží na rozhodnutie príslušnému odvolaciemu súdu až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

(2) Ak predseda senátu zistí, že súd nie je vecne alebo miestne príslušný, postúpi vec uznesením príslušnému súdu.

(3) Súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala

oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

§ 250e

Ak nedôjde k vybaveniu žaloby spôsobom uvedeným v § 250d ods. 2 a 3, doručí súd žalovanému rovnopis žaloby. Predseda senátu môže nariadiť žalovanému, aby sa k obsahu žaloby vyjadril v lehote, ktorú zároveň určí.

§ 250f

(1) Súd môže rozhodnúť o žalobe bez pojednávania rozsudkom, ak to účastníci konania zhodne navrhli alebo ak s tým súhlasia a nie je to v rozpore s verejným záujmom.

(2) Súd môže vyzvať účastníka, aby sa vyjadril k prejednávaniu veci bez nariadenia pojednávania do 15 dní od doručenia výzvy. Súd môže k výzve pripojiť doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky.

(3) Súd môže rozhodnúť o žalobe bez pojednávania rozsudkom aj vtedy, ak zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu z dôvodov uvedených v § 250j ods. 3.

§ 250g

(1) Ak nedôjde k vybaveniu žaloby spôsobom uvedeným v § 250f, predvolá predseda senátu na pojednávanie účastníkov; naň si môže vyžiadať potrebné podklady, prípadne aj ďalšie písomné vyjadrenia účastníkov.

(2) Ak sa účastníci na pojednávanie nedostavia, môže sa vec prejednať v ich neprítomnosti; konanie sa nesmie z tohto dôvodu prerušiť.

§ 250h

(1) Až do rozhodnutia súdu môže žalobca rozsah napadnutia správneho rozhodnutia obmedziť; rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b.

(2) Až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

§ 250i

(1) Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

(2) Ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

(3) Pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

(4) Ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví. Obdobne sa postupuje, ak pred podaním žaloby na súd sa proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podal mimoriadny opravný prostriedok.

(5) zrušený od 1.1.2003.

§ 250ia

Ak nie je možné vyhlásiť rozsudok po skončení pojednávania, najmä ak sa na pojednávaní ukázalo, že predmetom posúdenia je zložitá právna otázka, oznámi predseda senátu alebo samosudca účastníkom termín vyhlásenia rozsudku, ktorý určí tak, aby sa vyhlásenie uskutočnilo najneskôr do jedného mesiaca odo dňa pojednávania. Neprítomným účastníkom oznámi termín vyhlásenia rozsudku podľa § 156 ods. 3.

§ 250j

(1) Ak súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (ďalej len "v medziach žaloby") dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamietá.

(2) Súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správnemu orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že

a) rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci,

b) zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov,

c) zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci,

d) rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre

nedostatok dôvodov,

e) v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

(3) Súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak bolo rozhodnutie vydané na základe neúčinného právneho predpisu alebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené. Súd zruší rozhodnutie správneho orgánu a konanie zastaví, ak rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený. Rozsahom a dôvodmi žaloby v týchto prípadoch nie je súd viazaný.

(4) Ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, súd uvedie vo výroku rozsudku. Na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku. Ak súd zruší rozhodnutie správneho orgánu, lehota na rozhodnutie správneho orgánu v ďalšom konaní začne plynúť až po doručení všetkých spisov správneho orgánu pripojených k prejednávanej veci.

(5) Vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom.

(6) Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia o nesprístupnení informácie vydaného podľa osobitného predpisu súd môže vyzvať žalovaný správny orgán, aby v súdom určenej lehote uviedol dôvody, pre ktoré nemožno požadovanú informáciu sprístupniť. Ak sa nepreukáže existencia dôvodov pre nesprístupnenie informácie, súd v rozsudku uloží osobe povinnej sprístupňovať informácie podľa osobitného predpisu povinnosť sprístupniť požadovanú informáciu.

(7) Správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

§ 250ja

(1) Proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 1, 2 a 6 je prípustné odvolanie.

(2) Odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Ustanovenia § 214 ods. 1, 4 a 5 sa v konaní podľa tejto časti nepoužijú.

(3) Ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd

prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie. Inak o odvolaní rozhodne spôsobom podľa § 219 až 221 tohto zákona.

(4) Súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

(5) Proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 5 je prípustný opravný prostriedok podľa štvrtej časti, ak nie je ustanovené inak.

(6) Proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu vecne príslušného podľa § 246 ods. 2 nie je prípustný opravný prostriedok.

(7) Ak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje ako odvolací súd v obdobnej veci, aká už bola predmetom konania pred odvolacím súdom, môže v odôvodnení poukázať už len na podobné rozhodnutie, ktorého celý text v odôvodnení uvedie.

§ 250k

(1) Ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3, súd žalobcovi prizná úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

(2) Ak po zrušení rozhodnutia správneho orgánu došlo k vydaniu nového rozhodnutia, ktoré sa k novej žalobe opäť zrušilo preto, že sa správny orgán odchýlil od právneho názoru vysloveného v prvom rozsudku súdu bez toho, aby došlo k zmene skutkového alebo právneho stavu, uloží súd správneho orgánu, aby žalobcovi nahradil všetky trovy súdneho konania.

Tretia hlava

ROZHODOVANIE O OPRAVNÝCH PROSTRIEDKOCH PROTI ROZHODNUTIAM SPRÁVNYCH ORGÁNOV

§ 250l

(1) Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

(2) Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

§ 250m

(1) Konanie sa začína na návrh, ktorým je opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu.

(2) Návrh sa podáva na príslušnom súde v lehote tridsiatich dní od doručenia rozhodnutia, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje niečo iné. Návrh je podaný včas aj vtedy, ak bol podaný v lehote na orgáne, ktorý vydal rozhodnutie. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o opravnom prostriedku alebo ak obsahuje nesprávne poučenie, možno ho napadnúť do šiestich mesiacov od jeho doručenia.

(3) Účastníkmi konania sú tí, ktorí nimi sú v konaní na správnom orgáne, a správny orgán, ktorého rozhodnutie sa preskúmava.

§ 250n

Ak to povaha veci nevyklučuje, môže ten, kto podáva opravný prostriedok, navrhnúť, aby bola odložená vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Ustanovenie § 250c ods. 2 sa použije obdobne. Súd môže tomuto návrhu vyhovieť, ak by vykonaním napadnutého rozhodnutia bol zmarený účel jeho preskúmania.

§ 250o

Ak správny orgán, ktorého rozhodnutie súd preskúmava, vydá nové rozhodnutie, ktorým návrhu celkom vyhovie, súd uznesením konanie zastaví.

§ 250p

Ak je návrh podaný oneskorene alebo ho podá ten, kto naň nie je oprávnený, alebo ak sa napadá rozhodnutie, ktoré preskúmaniu nepodlieha, alebo ak navrhovateľ neodstránil vady, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu návrhu, súd uznesením opravný prostriedok odmietne. Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

§ 250q

(1) Ak nedôjde k vybaveniu opravného prostriedku spôsobom uvedeným v § 250f, 250o alebo 250p, nariadi súd pojednávanie. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

(2) O opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie. Ustanovenie § 250j ods. 5 platí obdobne.

§ 250r

Ak súd zruší rozhodnutie správneho orgánu, je správny orgán pri novom prejednaní viazaný právnym názorom súdu.

§ 250s

Proti rozhodnutiu súdu, ktorým potvrdí rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie. Proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b). Obnova konania, dovolanie a mimoriadne dovolanie nie sú prípustné.

Štvrtá hlava

KONANIE PROTI NEČINNOSTI ORGÁNU VEREJNEJ SPRÁVY

§ 250t

(1) Fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

(2) Prokurátor môže podať návrh podľa odseku 1, ak orgán verejnej správy je v konaní nečinný aj po upozornení prokurátorom.

(3) Orgán verejnej správy, proti ktorému návrh smeruje, je povinný bezodkladne po doručení návrhu predložiť súdu vyjadrenie k návrhu a príslušný spis. K rozhodnutiu o návrhu si súd môže vyžiadať stanovisko nadriadeného správneho orgánu.

(4) Súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

(5) Navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

(6) Predseda senátu konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie, a zároveň rozhodne o trovách konania.

(7) Proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

(8) Na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

§ 250u

Za nedodržanie lehoty uvedenej v uznesení súdu podľa § 250t môže súd na opakovaný návrh účastníka, ak je správny orgán naďalej nečinný, uložiť pokutu do 3 280 eur, a to aj opakovane. Pred rozhodnutím o pokute si súd vyžiada stanovisko nadriadeného správneho orgánu.

Piata hlava

KONANIE O OCHRANE PRED NEZÁKONNÝM ZÁSAHOM ORGÁNU VEREJNEJ SPRÁVY

§ 250v

(1) Fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

(2) Orgán, proti ktorému návrh smeruje, je orgán, ktorý podľa tvrdenia uvedeného v návrhu vykonal zásah; v prípade zásahu ozbrojených síl, ozbrojeného zboru alebo iného verejného zboru je to orgán, ktorý tento zbor riadi, alebo ktorému je taký zbor podriadený.

(3) Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, alebo ak sa navrhovateľ domáha len určenia, že zásah bol alebo je nezákonný. Návrh musí byť podaný do 30 dní odo dňa, keď sa osoba dotknutá zásahom o ňom dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď k nemu došlo.

(4) Súd o takom návrhu rozhodne rozsudkom. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku rozsudku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a lehotu, v ktorej má orgán verejnej správy túto povinnosť vykonať. Povinnosť spočíva v zákaze pokračovať v porušovaní práva navrhovateľa a v príkaze, ak je to možné, obnoviť stav pred zásahom. Ustanovenie § 250u platí rovnako. Súd návrh zamietne, ak nie je dôvodný alebo návrh nie je prípustný.

(5) Navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

(6) Súd konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie, a zároveň rozhodne o trovách konania.

(7) Proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

(8) Na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Šiesta hlava

VYKONATELNOSŤ ROZHODNUTÍ CUDZÍCH SPRÁVNÝCH ORGÁNOV

§ 250w

(1) Ak medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, obsahuje záväzok vykonávať rozhodnutia cudzích správnych orgánov a rozhodnutia cudzích súdov vo veciach, o ktorých rozhodujú správne orgány (ďalej len "cudzíe správne rozhodnutie"), možno nariadiť výkon cudzieho správneho rozhodnutia, len ak krajský súd na návrh osoby, o ktorej právo v cudzom správnom rozhodnutí ide,

rozhodol, že cudzie správne rozhodnutie je vykonateľné.

(2) Miestne príslušným je krajský súd, v ktorého obvode je všeobecný súd osoby, o ktorej povinnosť v cudzom správnom rozhodnutí ide.

(3) Účastníkmi konania sú navrhovateľ a osoba, o ktorej povinnosť v cudzom správnom rozhodnutí ide.

(4) Súd o návrhu na rozhodnutie o vykonateľnosti rozhodnutia cudzieho správneho orgánu rozhoduje uznesením bez nariadenia pojednávania a bez vypočutia osoby, o ktorej povinnosť v cudzom správnom rozhodnutí ide. Proti uzneseniu je prípustné odvolanie.

§ 250x

Súd rozhodne, že cudzie správne rozhodnutie je vykonateľné v Slovenskej republike, ak

- a) je vykonateľné v štáte, v ktorom bolo vydané,
- b) rozhodovanie vo veci nepatrilo do právomoci správnych orgánov Slovenskej republiky,
- c) osobe, o ktorej povinnosť v cudzom správnom rozhodnutí ide, nebola postupom cudzieho orgánu odňatá možnosť riadne sa zúčastniť na konaní, najmä ak bola riadne oboznámená o začatí konania a predvolaná na vypočutie,
- d) sa v ňom ukladá plnenie, ktoré je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky prípustné alebo vykonateľné, alebo nie je inak v rozpore s verejným poriadkom.

§ 250y

Cudzie správne rozhodnutie, o ktorom súd rozhodol, že je vykonateľné, sa vykoná ako rozhodnutie správneho orgánu. Potvrdenie o vykonateľnosti cudzieho správneho rozhodnutia nie je potrebné, ak súd už rozhodol o jeho vykonateľnosti.

§ 250ya

Ustanovenia § 250w až 250y sa v právnom styku s členskými štátmi Európskej únie použijú len v rozsahu, v ktorom osobitný predpis neustanoví inak. 32a)

§ 376

Účinnosť zákona

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. aprílom 1964.

Zákon č. 36/1967 Zb. nadobudol účinnosť 1. júlom 1967.

Zákon č. 158/1969 Zb. nadobudol účinnosť 1. januárom 1970.

Zákon č. 49/1973 Zb. nadobudol účinnosť 1. júlom 1973.

Zákon č. 20/1975 Zb. nadobudol účinnosť 1. júlom 1975.

Zákon č. 133/1982 Zb. nadobudol účinnosť 1. aprílom 1983.

Zákon č. 180/1990 Zb. nadobúda účinnosť 1. júlom 1990.

Zákon č. 328/1991 Zb. nadobudol účinnosť 1. októbrom 1991.

Zákon č. 519/1991 Zb. nadobudol účinnosť 1. januárom 1992.

Zákony č. 263/1992 Zb. a č. 5/1993 Z.z. nadobudli účinnosť 1. januárom 1993.

Zákon č. 46/1994 Z.z. nadobudol účinnosť 1. aprílom 1994.

Zákon č. 190/1995 Z.z. nadobudol účinnosť 14. septembrom 1995.

Zákon č. 232/1995 Z.z. nadobudol účinnosť 1. decembrom 1995.

Zákon č. 233/1995 Z.z. nadobudol účinnosť 1. decembrom 1995.

Zákon č. 22/1996 Z.z. nadobudol účinnosť 1. februárom 1996.

Zákon č. 58/1996 Z.z. nadobudol účinnosť 1. marcom 1996.

Nález č. 281/1996 Z.z. nadobudol účinnosť 4. októbrom 1996.

Zákon č. 211/1997 Z.z. nadobudol účinnosť 30. júlom 1997.

Nález č. 359/1997 Z.z. nadobudol účinnosť 20. decembrom 1997.

Zákony č. 124/1998 Z.z. a č. 144/1998 Z.z. nadobudli účinnosť 1. júnom 1998.

Zákon č. 187/1998 Z.z. nadobudol účinnosť 18. júnom 1998.

Zákon č. 169/1998 Z.z. nadobudol účinnosť 1. júlom 1998.

Zákon č. 225/1998 Z.z. nadobudol účinnosť 23. júlom 1998.

Zákon č. 233/1998 Z.z. nadobudol účinnosť 28. júlom 1998.

Nález č. 318/1998 Z.z. nadobudol účinnosť 23. októbrom 1998.

Zákon č. 331/1998 Z.z. nadobudol účinnosť 5. novembrom 1998.

Zákon č. 235/1998 Z.z. nadobudol účinnosť 1. januárom 1999.

Zákon č. 46/1999 Z.z. nadobudol účinnosť 19. marcom 1999.

Nález č. 66/1999 Z.z. nadobudol účinnosť 3. aprílom 1999.

Nález č. 166/1999 Z.z. nadobudol účinnosť 14. júlom 1999.

Nález č. 185/1999 Z.z. nadobudol účinnosť 24. júlom 1999.

Zákon č. 223/1999 Z.z. nadobudol účinnosť 4. septembrom 1999.

Zákon č. 303/2001 Z.z. nadobudol účinnosť 27. júlom 2001.

Zákon č. 501/2001 Z.z. nadobudol účinnosť 1. januárom 2002.

Zákon č. 215/2002 Z.z. nadobudol účinnosť 1. májom 2002.

Zákon č. 232/2002 Z.z. nadobudol účinnosť 3. májom 2002.

Zákon č. 424/2002 Z.z. nadobudol účinnosť 1. septembrom 2002 okrem ustanovení uvedených v čl. I v prvom až piatom bode, v siedmom až tridsiatom bode, v tridsiatom druhom až päťdesiatom treťom bode, ktoré nadobudli účinnosť 1. januárom 2003, a okrem ustanovení uvedených v čl. I v tridsiatom prvom bode a v päťdesiatom siedmom bode, ktoré nadobudli účinnosť 1. januárom 2004.

Zákon č. 451/2002 Z.z. nadobudol účinnosť 1. septembrom 2002.

Nález č. 620/2002 Z.z. nadobudol účinnosť 9. novembrom 2002.

Zákon č. 480/2002 Z.z. nadobudol účinnosť 1. januárom 2003.

Nález č. 75/2003 Z.z. nadobudol účinnosť 28. februárom 2003.

Zákon č. 353/2003 Z.z. nadobudol účinnosť 1. septembrom 2003.

Zákon č. 530/2003 Z.z. nadobudol účinnosť 1. februárom 2004.

Zákon č. 589/2003 Z.z. nadobudol účinnosť 1. marcom 2004.

Zákon č. 204/2004 Z.z. nadobudol účinnosť dňom nadobudnutia platnosti zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii.

Zákony č. 382/2004 Z.z. a č. 420/2004 Z.z. nadobudli účinnosť 1. septembrom 2004.

Zákon č. 428/2004 Z.z. nadobudol účinnosť 1. októbrom 2004.

Zákon č. 371/2004 Z.z. nadobudol účinnosť 1. januárom 2005 okrem čl. I § 5, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2005, a čl. I § 7 a 9 a čl. II druhého bodu, ktoré nadobudli účinnosť 1. januára 2006.

Zákon č. 613/2004 Z.z. nadobudol účinnosť 1. januárom 2005.

Zákony č. 757/2004 Z.z. a č. 36/2005 Z.z. nadobudli účinnosť 1. aprílom 2005.

Zákon č. 290/2005 Z.z. nadobudol účinnosť 1. júlom 2005.

Zákon č. 341/2005 Z.z. nadobudol účinnosť 1. septembrom 2005 okrem ustanovenia čl. I tretieho bodu, ktoré nadobúda účinnosť 1. januára 2006.

Zákon č. 84/2007 Z.z. nadobudol účinnosť 1. marcom 2007.
Zákon č. 273/2007 Z.z. nadobudol účinnosť 1. júlom 2007.
Zákon č. 24/2007 Z.z. nadobudol účinnosť 1. augustom 2007.
Zákon č. 335/2007 Z.z. nadobudol účinnosť 1. októbrom 2007.
Zákon č. 643/2007 Z.z. nadobúda účinnosť 1. januára 2008.
Zákon č. 384/2008 Z.z. nadobudol účinnosť 15. októbrom 2008.
Zákon č. 484/2008 Z.z. nadobudol účinnosť 28. novembrom 2008.

Zákon č. 477/2008 Z.z. nadobudol účinnosť 1. decembrom 2008 okrem ustanovení čl. I, čl. II, čl. III bodu 1. [§ 53 ods. 1], bodu 2. [§ 53 ods. 2], bodu 6. [§ 250b ods. 4], bodu 7. [§ 250u], bodu 8. [§ 273 ods. 1] a bodu 9. [§ 279 ods. 1], čl. IV, čl. V bodu 1. [§ 12 ods. 1 písm. c)], bodu 2. [§ 71 ods. 1], bodu 3. [§ 104], bodu 4. [§ 115 ods. 2 písm. d)], bodu 5. [§ 115 ods. 2 písm. h)], bodu 6. [§ 122], bodu 7. [§ 192 ods. 1], bodu 8. [§ 221 ods. 1 písm. c)] a bodu 9. [§ 221 ods. 2 písm. b)], čl. VI, čl. VII, čl. VIII, čl. IX, čl. X, čl. XI bodu 1. [§ 11 ods. 1], bodu 2. [§ 11 ods. 2] a bodu 5. [§ 15c], čl. XII, čl. XIII, čl. XIV, čl. XV, ktoré nadobudli účinnosť 1. januárom 2009.

Zákon č. 491/2008 Z.z. nadobudol účinnosť 15. decembrom 2008.
Zákon č. 487/2009 Z.z. nadobudol účinnosť 1. decembrom 2009.
Zákon č. 495/2009 Z.z. nadobudol účinnosť 1. januárom 2010.
Zákon č. 575/2009 Z.z. nadobudol účinnosť 1. marcom 2010.
Zákon č. 151/2010 Z.z. nadobudol účinnosť 1. júlom 2010.
Zákon č. 183/2011 Z.z. nadobudol účinnosť 1. augustom 2011.

Zákony č. 332/2011 Z.z., 348/2011 Z.z. a 388/2011 Z.z. nadobudli účinnosť 1. januárom 2012.

Novotný v.r.

Fierlinger v.r.

Lenárt v.r.

---

1) Vyhláška ministra zahraničných vecí č. 32/1969 Zb. o Viedenskom dohovore o konzulárnych stykoch.

2) Zákon č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

3) § 71 zákona č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

3a) § 14 a 15 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení zákona č. 8/2005 Z.z.

4) Čl. IV zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 17/1993 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 253/1991 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej republiky vo veciach prevodov majetku štátu na iné osoby a o Fonde národného majetku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a zákon č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov.

5) Napríklad § 456 Občianskeho zákonníka.

5a) Zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

6) Čl. 81 a 82 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva (Ú.v. ES C 325, 24.12.2002).

6a) § 27a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov.

6b) § 194 ods. 1 Exekučného poriadku.

7) Zákon č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov.

Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže ustanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva (Ú.v. EÚ L 001, 4.1.2003).

8) Čl. 21 ods. 3 Nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (Ú.v. EÚ L 001, 4.1.2003).

9) § 3 ods. 2 zákona č. 136/2001 Z.z. v znení zákona č. 204/2004 Z.z.

10) § 22 ods. 6 zákona č. 136/2001 Z.z. v znení zákona č. 204/2004 Z.z.

10a) Napríklad Obchodný zákonník, zákon č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v znení neskorších predpisov, zákon č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

11) § 108 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

12) Čl. 234 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva (Ú.v. ES C 325, 24.12.2002).

13) Napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

13a) § 8 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 46/1993 Z.z. o Slovenskej informačnej službe.

13aa) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

14) § 161 ods. 5 Obchodného zákonníka.

15) § 15 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov.

§ 14a až 14e vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

16) § 12 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 31/1993 Z.z. o odmenách a náhradách notárov.

16a) Napríklad zákon č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

16ab) § 53a Občianskeho zákonníka.

16b) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006.

17) Zákon č. 144/1998 Z.z. o skladiskovom záložnom liste, tovarovom záložnom liste a o doplnení niektorých ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

18) § 150 Občianskeho zákonníka.

18a) § 707 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

§ 22 a 23 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov.

19) § 42 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv do katastra nehnuteľností (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov.

20) § 43 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok).

21) Zákon Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb.
Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 31/1993 Z.z.

21a) Dohovor o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 119/2001 Z.z.).

22) § 33 a 58 zákona č. 36/2005 Z.z.

23) § 52 ods. 6, § 55 ods. 2, § 98 až 104 zákona č. 36/2005 Z.z.

24) § 102 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z.

24a) § 73k zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov.

25) Zákon č. 530/2003 Z.z. o obchodnom registri a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

25a) § 2 písm. h) zákona č. 275/2006 Z.z. o informačných systémoch verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

25b) § 3 ods. 3 zákona č. 530/2003 Z.z. v znení zákona č. 24/2007 Z.z.

26) § 6 a 7 zákona č. 530/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov.

27) § 8 zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

28) § 68a Obchodného zákonníka.

29) § 218a ods. 2 Obchodného zákonníka.

30) § 181 Obchodného zákonníka.

30a) § 2 a 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 246/2008 Z.z. o pravidlách a postupoch pri premene menovitej hodnoty vkladov do imania a menovitej hodnoty základných imaní zo slovenskej meny na eurá.

31) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

32) § 2 písm. a) zákona č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení zákona č. 608/2004 Z.z.

32a) Zákon č. 183/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o

peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

33) § 15 ods. 3 písm. a) zákona č. 333/2004 Z.z. o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky.

§ 10 ods. 3 písm. a) zákona č. 331/2003 Z.z. o voľbách do Európskeho parlamentu.

34) § 20 ods. 4 zákona č. 333/2004 Z.z.

§ 15 ods. 4 zákona č. 331/2003 Z.z.

35) § 15 ods. 3 a § 20 ods. 2 zákona č. 303/2001 Z.z. o voľbách do orgánov samosprávnych krajov a o doplnení Občianskeho súdneho poriadku.

36) Zákon č. 85/2005 Z.z. o politických stranách a politických hnutiach.

36a) Čl. 68 Ústavy Slovenskej republiky.

§ 6 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

§ 8 ods. 1 zákona č. 302/2001 Z.z. o samospráve vyšších územných celkov (zákon o samosprávnych krajoch) v znení neskorších predpisov.

36b) Čl. 71 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

§ 6 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

§ 8 ods. 2 zákona č. 302/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov.

37) Zákon č. 65/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov.

38) Napríklad § 68d zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení zákona č. 589/2003 Z.z.; čl. 23 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vytvára európsky exekučný titul pre nesporné nároky (Ú.v. EÚ L 143, 30.4.2004).

38a) Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Mimoriadne vydanie Ú.v. EÚ, kap. 19/06; Ú.v. EÚ L 338; 23.12.2003) v platnom znení.

38b) Dohovor o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 119/2001 Z.z.).

39) Čl. 110 ods. 2, čl. 225a, čl. 244 a 256 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva (Ú.v. ES C 325, 24.12.2002).

40) Napríklad nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004, ktorým sa vytvára exekučný titul pre nesporné nároky (Mimoriadne vydanie Ú.v. EÚ, kap. 19/zv. 7, Ú.v. EÚ L 143, 30.4.2004), články 54, 57 ods. 4, 58 a Prílohy V a VI nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Mimoriadne

vydanie Ú.v. EÚ, kap. 19/zv. 4, Ú.v. ES L 12, 16.1.2001), články 39, 41, 42 ods. 1 a Prílohy I až IV nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 1347/2000 (Mimoriadne vydanie Ú.v. EÚ, kap. 19/zv. 6, Ú.v. EÚ L 338, 23.12.2003), nariadenie Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti (Ú.v. EÚ L 7, 10.1.2009).

41) § 62 zákona č. 97/1963 Zb. v znení neskorších predpisov.